

1. Silna Polska w świecie

Po upadku komunizmu Polska przestała być częścią składową bloku komunistycznego, podporządkowaną Związkowi Radzieckiemu i stała się niezależnym podmiotem polityki międzynarodowej. Na zajęciach uczennice i uczniowie zastanawiają się, jakie jest miejsce Polski we współczesnym świecie, w Europie oraz w relacjach z bliższymi i dalszymi sąsiadami. Poznają cele polityki zagranicznej i dowiadują się, czym zajmują się ambasady i konsulaty. Uczniowie analizują także stosunki Polski z najbliższymi sąsiadami. Samodzielnie wyszukują i analizują informacje o relacjach Polski z wybranym krajem.

CELE LEKCJI WYNIKAJĄCE Z PODSTAWY PROGRAMOWEJ

Uczeń/uczennica:

- przedstawia działalność Polski w Organizacji Narodów Zjednoczonych, Unii Europejskiej i Organizacja Paktu Północnoatlantyckiego – dział XII pkt 4.

PO ZAJĘCIACH UCZEŃ/UCZENNICA POTRAFI

- wyjaśnić, kto prowadzi w państwie polskim politykę zagraniczną;
- scharakteryzować główne kierunki i cele polityki zagranicznej Polski;
- opisać – na wybranym przykładzie – relacje Polski z innym państwem;
- odróżnić zadania ambasadora od zadań konsula;
- wskazać na mapie sąsiadów Polski oraz krótko scharakteryzować relacje między nimi a Polską.

METODY PRACY

- miniwykład
- rozmowa nauczająca
- praca z tekstem
- praca w parach
- praca z mapą
- notatka

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

- współczesna mapa polityczna Europy

JAK PRZEPROWADZIĆ ZAJĘCIA?

WPROWADZENIE

1. „Polityka zagraniczna – kiedyś i teraz” (miniwykład). Podziel tablicę na dwie części i nazwij je – „przed 1989” i „po 1989”. W pierwszej części będziecie wypisywać główne cechy polityki zagranicznej przed 1989 r., a w drugiej – po upadku komunizmu. Przypomnij, że do 1989 roku nasz kraj nie prowadził samodzielnej polityki zagranicznej. Przedstaw krótko sytuację Polski w czasach komuni-

zmu (członkostwo Polski w Układzie Warszawskim oraz Radzie Wzajemnej Pomocy Gospodarczej – organizacjach powołanych przez Związek Radziecki, jednostki armii radzieckiej stacjonujące w Polsce itp.). Poproś jednego z uczniów, aby w czasie miniwykładu zapisywał w pierwszej części tablicy najważniejsze cechy polityki zagranicznej Polski przed 1989 r.

ROZWINIĘCIE

Zeszyt
ćwiczeń
s. 124
ćwicz. 1

2. „Polityka zagraniczna RP” (praca z tekstem, rozmowa nauczająca). Poleć uczniom przeczytanie tekstu „Polityka zagraniczna RP” (s. 247) oraz zapoznanie się ze schematem na s. 248 (tekst jest dosyć długi, warto go więc podzielić na fragmenty i rozdzielić między uczniów). Po lekturze zapytaj, jaką politykę zagraniczną prowadzi obecnie Polska. Jakie są jej główne cele? W jaki sposób państwo ją realizuje? Odpowiedzi uczniów zapisuj w drugiej części tablicy „po 1989”.

Zeszyt
ćwiczeń
s. 125
ćwicz. 3

3. „Kto się tym zajmuje – ambasador czy konsul?” (praca w parach, praca z tekstem, praca własna). Poproś uczniów, aby w parach zapoznali się z tekstem w ramce „Nasi przedstawiciele za granicą” na s. 249. Jeden uczeń czyta fragment o ambasadorach, drugi o konsulach i przedstawia koledze lub koleżance najważniejsze informacje. Następnie każdy samodzielnie rozwiązuje zadanie w zeszycie ćwiczeń oraz sprawdza, co zapamiętał z lektury i prezentacji kolegi lub koleżanki. Zweryfikuj uczniowskie odpowiedzi. Jeśli uczniowie nie mają ze sobą zeszytu ćwiczeń, mogą to ćwiczenie wykonać w swoim zeszycie. Przewidykuj im zadania konsula i ambasadora i poproś, by je rozdzielili między te dwa urzędy:

Organizuje wizyty polskich władz w państwie X.

Wydaje wizy polskie obywatelom państwa Y.

Udziela pomocy Polakom przebywającym w państwie Z.

Przygotowuje informacje dotyczące sytuacji politycznej i gospodarczej w państwie A.

Poświadcza kopie i tłumaczenia dokumentów w kraju B.

4. „Polityka sąsiedzka” (praca z mapą, wykład, notatka). Poproś jednego z uczniów, aby wskazał na mapie politycznej Europy wszystkich sąsiadów Polski, a pozostałych o zapisanie ich nazw do zeszytu. Zapytaj uczennice i uczniów, czego ostatnio dowiedzieli się z prasy lub telewizji na temat stosunków Polski z wybranym krajem. Pozwól im na swobodne odpowiedzi, następnie popraw błędy i, jeśli zajdzie taka konieczność, wskaż na pojawiające się stereotypy. Na podstawie tekstu „Polityka sąsiedzka” (s. 249–250) oraz tekstu w ramce „Polska wspiera Ukrainę” (s. 251) omów relacje Polski z sąsiadami i poproś uczniów, aby w zeszycie zanotowali przy każdym państwie jedną najważniejszą informację dotyczącą ich relacji z Polską (np. Czechy – stosunki bezproblemowe, współpraca w ramach Grupy Wyszehradzkiej; Ukraina – obecnie bardzo dobre stosunki, po agresji rosyjskiej w lutym 2022 r. nasz kraj przyjął tysiące uchodźców, głównie kobiet i dzieci, przekazuje Ukrainie uzbrojenie, wspiera aspiracje Kijowa przystąpienia do UE i NATO).

ZAKOŃCZENIE

5. Podsumowanie. Poproś kilku uczniów o odczytanie swoich notatek dotyczących relacji Polski z sąsiadami, pozostałych – o uzupełnienie notatek kolegów/koleżanek.

Zeszyt
ćwiczeń
s. 125
ćwicz. 4

6. „Polska i inni: dowiedz się więcej!” (praca domowa dla ochotników, praca własna). Wyjaśnij uczniom i uczennicom, że w domu będą mieli okazję pogłębić swoją wiedzę na temat polityki zagranicznej Polski. Poleć im, by skorzystali z różnych źródeł, nie tylko z internetu, i zebrali informacje dotyczące relacji naszego państwa z wybranym krajem. Powinni je opracować w zwięzły sposób, by na kolejnych zajęciach można je było przedstawić pozostałym kolegom i koleżankom. Dlatego poproś, by uwzględnili takie elementy, jak np. krótka historia

wzajemnych relacji, stosunki polityczne i gospodarcze dzisiaj (sukcesy, problemy), ludzi (twórcy, ludzie biznesu, turyści...). Prezentacje uczniowskie mogą mieć formę karty informacyjnej lub prezentacji multimedialnej.

ĆWICZENIA DODATKOWE

→ „Co w tym kierunku?”. Poproś uczniów, by zapoznali się ze schematem na s. 248 oraz treścią polecenia. Ich zadaniem jest uzupełnienie (w zeszytach) schematu poprzez wpisanie w puste miejsca najważniejszych działań obecnego rządu polskiego w obszarze polityki zagranicznej. Zachęć uczennice i uczniów, by skorzystali nie tylko z bieżących doniesień i analiz medialnych, ale także publikacji w internecie. Zwróć uwagę, by uwzględnili nie tylko działania rządu, ale także prezydenta, który w Polsce także bierze czynny udział w kształtowaniu polityki zagranicznej.